

Norm i det enkelte Tilfælde. Naar den ærede Forespørger særlig har fremhævet den Deel af Sportellovgivningen, der gjælder for Skiftevæsenet, som Noget, der fortrinnsviis trængte til Omregulering, vil jeg dertil bemærke, at jeg troer, han har Ret, skjøndt jeg ikke vil sige, at jeg ganske kunde følge de Slutninger, hvorigennem han kom dertil. Jeg indrømmer, at der ofte falder meget store Afgifter for den, der har Skifte; men jeg maa her igjen gøre opmærksom paa, at, naar den ærede Forespørger har meent, at der var Tale om Beløb af 5 à 600 Rd., dog kun den mindste Deel vil af dette Beløb komme Retsbejgentene tilgode. Den største Deel deraf gaaer ind i Statskassen i Form af $1\frac{1}{2}$ pCt. Afgift og 20 pCt. Afgift, og det fremgaaer heraf tydeligt, at det væsentlig er et finansielt Spørgsmaal, hvorom her er Tale. Dette er altsaa en Reform, med Hensyn til hvilken jeg som Justitsminister ikke kan føle mig opfordret til at give andet Svar, end at jeg ikke kan skjønde, at Tiden for den er kommen, forinden de med Sportler lønne Embedsmænd ere satte paa fast Gage. — Der er endnu et Moment, som jeg maa tillade mig at fremhæve, idet jeg ogsaa troer, at man skulde afvente, hvorledes den fremtidige Retsordning bliver; thi jeg kan ikke troe Andet, end at der derigennem nødvendigviis maa følge Forandringer i Sportelreglementet. Naar den ærede Forespørger altsaa fremsætter det Spørgsmaal, om den paagjældende Omordning kan ventes i en nær Fremtid, kan jeg kun sige, at Tidspunktet afhænger af andre Reformers.

Frederiksen: Jeg kan ikke Andet end i høi Grad beklage den Udtalelse, vi nu have hørt af den høitagtede Justitsminister. Jeg havde troet, at et Dusse, fremsat her af 20 Folkethingsmænd, et Dusse, som utvivlsomt deles af det store Fleertal i dette Thing, eller rettere, jeg kan trostlig sige, af den hele store Befolkning i Landet, vilde have havt mere Vægt. Jeg kan ikke nægte, at jeg er noget forbausset over, at den høitagtede Justitsminister dertil kun svarer, at han ikke troer, at man i nogen nær Fremtid vil kunne foretage en Reform i saa Henseende, og jeg er bleven

end mere forbausset efter at have hørt de Grunde, der bleve fremsatte af den høitagtede Justitsminister. Han byølede navnlig ved — det Samme er allerede sagt ifjor i en Skrivelse til Finantsudvalget — at Vansteligheden laa deri, at ikke alle Embedsmænd vare paa fast Gage, men i mine Dine er dette en af de Grunde, som allerstærkest skulde tilskynde til, at man for Alvor tog fat paa dette Spørgsmaal; thi en af de utaaelige Ulemper, der ere forbundne med Sportelvæsenet, er netop den Ulighed, der er fremkommen, fordi endeel Embedsmænd ere satte paa fast Gage, idet det er bitterlig bekjendt, at der i dette Dieblif sportuleres temmelig forffjelligt omkring i de forffjellige Retskredse, en Forffjel, der netop staaer i nær Forbindelse med den Forffjel, der er kommen i Embedsmændenes Lønningsmaade. Det er idetmindste i Umindelighed antaget hos en ikke ringe Deel af Befolkningen, at Sportlerne ere af meget forffjellig Beskaffenhed i de Kredse, hvor de gaae ind i Statskassen, og i de Kredse, hvor Embedsmændene have Andeel deri. Jeg troer altsaa, at dersom der skulde være Noget, som fra Justitsministerens Standpunkt stærkt skulde tale for at tage fat paa denne Sag, saa skulde det netop være Hensynet til disse Forhold, der ere fremkomne derved, at endeel Embedsmænd ere satte paa fast Gage, og en anden Deel af dem ikke er det. Dersom det er Tilfældet, at den Anstuelse, der er opstaaet hos Befolkningen om Embedsmændenes Fremgangsmaade ved Sportuleringen, er ugrundet, saa er dette allerede en stor Ulempe, det, at der gives Anledning til Mistanke, en Ulempe, som det ikke mindst maa tilkomme den høitærede Justitsminister at lægge Vægt paa. Jeg skal ikke her, og allermindst efter den Tid, da denne Sag forhandles, gaae vidtløftig ind paa hele denne Sag; jeg skal kun nævne, at jeg i høi Grad beklager, at den høitagtede Finantsminister ikke værdiger os at være nærværende ved denne Sags Behandling. I mine Dine er det finansielle Hensyn her af ingen Betydning; Befolkningen veed meget godt, at de Beløb, der blive tagne fra deres Skuldre ved en Reform af Sportellovgivningen, vil den i alt Fald for en kortere Tid komme til at bære paa anden Maade, naar man ikke vil betyngte de nu-